

96. குடிமை

951. இற்பிறந்தார் கண்ணல்ல தில்லை இயல்பாகச்
செப்பமும் நானும் ஒருங்கு
நடுவு நிலைமை தவறாத செம்மையும்
நடுங்கி நாண வேண்டியதற்கு நானுதலும் -
நல்ல குடும்பத்தில் பிறந்தவர்களுக்கு மட்டுமே
நயந்து ஒருங்கே ஸ்தல வருமே தவிர மற்றவர்களுக்கு அில்ல !
952. ஒழுக்கமும் வாய்மையும் நானுமில் மூன்றும்
இழுக்கார் குடிப்பிறந்த தார்
வாழ்க்கையில் ஒழுக வேண்டிய ஒழுக்கம்
வார்த்தையில் இருக்க வேண்டிய உண்மை
வாழ்க்கையாக வெட்கப்படிவேண்டியதற்கு வெட்கம்
வாய்க்கப் பெற்ற இம்மூன்றும்
வானுயர்ந்த குடியில் பிறந்தோர்களுக்கே !
953. நகையீகை இன்சொல் இகழாமை நான்கும்
வகையென்ப வாய்மைக் குடிக்கு
மலர்ந்த மகிழ்ச்சியான இன்முகம்
மற்றவர்களுக்கு வழங்கும் ஈகைக் குணம்
மலரும் வார்த்தைகளில் இனிமை
மற்றவர்களை எப்போதும் இகழாமை ஆகிய
மகிமை குணங்கள் நான்கும் உள்ளவர்களை
மதிப்பு மிக்க வாய்மையுள்ள குடிமக்கள் என வகைப்படுத்த முடியும்!
954. அடுக்கிய கோடி பெறினும் குடிப்பிறந்தார்
குன்றுவ செய்தல் இலர்
கோடி கோடியாகப் பொருளை அடுக்கிக்
கோர்த்துக் கொடுத்தாலும்
நல்ல குடியில் பிறந்தவர்கள்
நல்லொழுக்கத்திற்குக் குறைவான செயலை செய்ய மாட்டார்கள் !
955. வழங்குவ துள்வீழ்ந்தக் கண்ணும் பழங்குடி
பண்பின் தலைப்பிரிதல் இன்று
வழங்குவதற்குப் பொருள் சுருங்கி
வறுமை வாட்டிய போதும்
பழம் பெருமை வாய்ந்த குடியில் பிறந்தவர்கள்
பரந்த மனதோடு பிறருக்கு வழங்கும்
பண்பை இழக்க மாட்டார்கள் !

956. சலம்பற்றிச் சால்பில செய்யார்மா சற்ற
 குலம்பற்றி வாழ்துமென் பார்
 மனதில் மாசற்ற பண்டின் வாழலாம் என
 மனதில் உறுதி யுண்டவர்
 வஞ்சனை கொண்டு கோபத்தின் காரணமாக
 வரையறை தவறி எதையும் செய்ய மாட்டார் !
957. குடிப்பிறந்தார் கண்விளங்கும் குற்றம் விசும்பின்
 மதிக்கண் மறுப்போல் உயர்ந்து
 சிறந்த குழியில் பிறந்தவர்கள் செய்த
 சிறிய குற்றமாக ஆனாலும்
 வானத்து சந்திரனிடத்தில் காணப்படும்
 வான் ஒளியில் மிளிரும் களங்கம் போல
 வானளாவ தெரிந்து விரும் !
958. நலத்தின்கண் நாரின்மை தோன்றின் அவனைக்
 குலத்தின்கண் ஐயப் படும்
 நல்ல குழியில் பிறந்திருந்தாலும்
 நலமாக செல்வத்துடன் வாழ்ந்தாலும்
 நடைமுறையில் அன்பில்லாமலிருந்தால் - பிறந்தது
 நற்குழியில் தானா என்ற சந்தேகம் வரும் !
959. நிலத்திற் கிடந்தமை கால்காட்டும் காட்டும்
 குலத்திற் பிறந்தார்வாய்ச் சொல்
 விளைந்த பயிரைப் பார்த்தவுடன்
 விளைநிலத்தின் தன்மை தெரிந்து விரும் - அதுபோல்
 விழுந்த வாய்ச் சொற்களை வைத்து
 விதைத்த குலத்தின் தன்மை தெரிந்து விரும் !
960. நலம்வேண்டின் நானுடைமை வேண்டும் குலம்வேண்டின்
 வேண்டுக யார்க்கும் பணிவு
 நாடுவது நன்மை எனில் - பழிக்கு அஞ்சி
 நாணம் உடையவனாக இருக்க வேண்டும் !
 பிறந்த குலத்தின் உயர்வு வேண்டுமெனில்
 பிறரிடம் பணிவு வேண்டும் !

98. பெருமை

971. ஒளியொருவர்க் குள்ள வெறுக்கை இளியொருவற்
கஃதிறந்து வாழ்தும் எனல்
பிறரால் செயற்கரிய செயல்களை
பிறந்த பலனாகச் செய்வோம் என்ற
வாழ்வில் உள்ள ஊக்கமே ஒளியாகும் !
வாழ்க்கையில் ஊக்கமில்லாமல் எப்படியும்
வாழலாம் என்ற நினைப்பே இழிவானது !
972. பிறப்பொக்கும் எல்லா உயிர்க்கும் சிறப்பொவ்வா
செய்தொழில் வேற்றுமை யான்
பிறந்த எல்லா மக்கள் உயிர்க்கும்
பிறப்பியல்பு என்பது சமமே !
பிறந்தவர் செய்யும் செயல்களில் - அருமையைப்
பிரித்தாய்ந்து தம் திறமையைப்
பிரகாசமாய் காட்டுவதில் தான் வேற்றுமையே !
973. மேலிருந்தும் மேலல்லார் மேலல்லர் கீழிருந்தும்
கீழல்லார் கீழல் லவர்
மேலிடத்தில் இருந்தாலும்,
மேன்மையான செயல்களைச் செய்யாதவர்
மேலானவர்கள் அில்ல !
கீழ்மட்டத்தில் இருந்தாலும்,
கீழானச் செயல்களை செய்யாதவர்
கீழானவர்கள் அில்ல !
974. ஒருமை மகளிரே போலப் பெருமையும்
தன்னைத்தான் கொண்டொழுகின் உண்டு
தன் நிலையைத் தவற விடாமல்
தன்னைத் தானே காத்துக் கொண்டு
தன்னிகரில்லாமல் ஒருவன் வாழ்வானேயானால்
தவ ஒழுக்கத்தினால் கற்புள்ள மகளிர்க்கு உள்ள
தகை சால் பெருமை போல் சிறப்பு கிடைக்கும் !
975. பெருமை யுடையவர் ஆற்றுவார் ஆற்றின்
அருமை யுடைய செயல்
பெருமைக்கு உரியர் யார் எனில்
பெரிய - அரிய - பெருமையுடைய
செயல்களை முறையறிந்து திறம்படச்
செய்து முழப்பவரே ஆவர் !

976. சிறியார் உணர்ச்சியுள் இல்லை பெரியாரைப்
பேணிக்கொள் வேமென்னும் நோக்கு
ஏற்றமிகு பெரியோர்களைப் போற்றி
ஏகபோகமாய் இருக்கும் அவர்தம் பண்புகளை
ஏற்றுக் கொள்வோம் என்கின்ற
ஏற்றமிகு நோக்கம் என்றும்
ஏகத்திற்கும் சிறியோரின் உணர்வில் இருப்பதில்லை !
977. இறப்பே புரிந்த தொழிற்றாம் சிறப்பும்தான்
சீரல் லவர்கண் படிந்
சீரில்லாத இழிந்தவர்களிடம் போய்
சீரான செல்வமும் மற்ற சிறப்புகளும்
வந்து அடைந்து விட்டால் அவர்கள்
வரம்பு மீறிச் செயல்படுவது இயற்கை !
978. பணியுமாம் என்றும் பெருமை சிறுமை
அணியுமாம் தன்னை வியந்து
பெருந்தன்மையான பெருமைக் குணம்
பெற்றவர் எப்போதும் பணிந்து இருப்பார் !
பெருமையற்ற சிறுமைக் குணம்
பெற்றவர் எப்போதும் தன்னையே
பெரிதும் வியந்து போற்றிப்
பெருமை பேசி தற்புகழ் மாலை அணிந்து கொள்வர் !
979. பெருமை பெருமிதம் இன்மை சிறுமை
பெருமிதம் ஊர்ந்து விடல்
பெருமிதம் இல்லாமல் அடக்கத்தைப்,
பெற்றிருப்பது பெருமை !
பெருமிதமாக ஆணவத்தின் எல்லைக்கே சென்று
பெருங்கர்வமாக இருப்பது சிறுமை !
980. அற்றம் மறைக்கும் பெருமை சிறுமைதான்
குற்றமே கூறி விடும்
பெருமையுடையார் பிறர் குற்றத்தைப்
பெரிதாக வெளியே தெரியாமல் மறைத்து நிற்பர் !
பெருமையற்ற சிறுமை உடையவர் - பிறர் குணத்தைப்
பெரிதாக மறைத்து, குற்றத்தை மட்டும் கூறி நிற்பர் !

103. குடிசெயல் வகை

1021. கருமம் செய்வொருவன் கைதூவேன் என்னும்
பெருமையிற் பீடுடைய தில்
கொண்டாரும் குடும்பப் பெருமைகளைக்
கொணரும் செயல்களைச் செய்வதில்
கொஞ்சம் கூட மனம் தளராமல்
கொண்ட முயற்சி தனை மேற்கொள்ளும் பெருமையை விட
கொண்டாரும் பெருமை வேறெதுவும் இல்லை !
1022. ஆள்வினையும் ஆன்ற அறிவும் எனவிரண்டின்
நீள்வினையான் நீளும் குடி
ஆழ்ந்த அறிவாம் “தெள்ளறிவு”
“ஆள்வினை” எனப்படும் செயல்திறமை
ஆன இரண்டையும் கொண்டு
ஆணித்தரமாக அயராது பாடுபட்டால்
ஆதாரமாக விளங்கும் குலப்பெருமை உயரும் !
1023. குடிசெய்வல் என்னும் ஒருவற்குத் தெய்வம்
மடிதற்றுத் தான்முந் துறும்
“குடும்பத்தை உயர்த்துவேன்” என்று கூளுரைத்துக்
குடும்பத்திற்காகக் கடுமையாக உழைத்துக்
குழதாங்கியாக இருப்பவனுக்கு, ஆலயத்தில்
குழயிருக்கும் தெய்வம் கூட வரிந்து கட்டிக்கொண்டு
குருகு வென முன்வந்து உதவி செய்யும் !
1024. சூழாமல் தானே முடிவெய்தும் தங்குடியைத்
தாழா துஞற்று பவர்க்கு
தான் சோர்வின்றி, தன் குழையை உயர்த்த காலம்
தாழ்த்தாமல் கடுமையாகத் தொடர்ந்து உழைப்பவனுக்கு
தான் நினைத்தது போலவே
தாமாகவே வெற்றிகள் வந்து குவிந்துவிடும் !
1025. குற்றம் இலனாய்க் குடிசெய்து வாழ்வானைச்
சுற்றமாச் சுற்றும் உலகு
குற்றம் இல்லாத பெருமை கொண்டவனையும்
குழமக்களின் நலத்திற்கும் பாடுபடுபவனையும்
“சுற்றம்” என்ற உலகத்தார் அனைவரும்
சுற்றிச் சுற்றி வந்து போற்றுவர் !

1026. நல்லாண்மை என்ப தொருவற்குத் தான்பிறந்த
இல்லாண்மை ஆக்கிக் கொளல்
தன் குழியின் லூளும் தன்மையைத்
தனதாக்கிக் கொள்ளும் ஒருவனின்
தனித்திறமையே “நல்லாண்மையாகும்” !
1027. அமரசத்து வன்கண்ணர் போலத் தமரசத்தும்
ஆற்றுவார் மேற்றே பொறை
போர்க்களத்தில் பொறுப்பினை அஞ்சாமல் ஏற்கும்
போர் வீரனைப் போல்
சக குடும்பத்தாரைக் காப்பாற்றும் பொறுப்பினைச்
சற்றும் வல்லமை குறையாது காக்கும் சிறப்பு உடையவனே ஏற்பான் !
1028. குடிசெய்வார்க் கில்லை பருவம் மடிசெய்து
மானங் கருதக் கெடும்
குடும்பம் உயர்வு பெற உழைப்பவனுக்குக்
குறித்த காலம் என்று தனியாக இல்லை !
குடி உயர உழைப்பதற்குத் தனியுடும் காலம் என
‘மடி’ எனும் ‘சோம்பலால்’ தயங்கி
மயங்கி வெறுமனே இருந்தால் குடும்ப மானம்
மறுப்பினிற்கீக் கெடும் !
1029. இடும்பைக்கே கொள்கலம் கொல்லோ குடும்பத்தைக்
குற்றம் மறைப்பான் உடம்பு
குடும்பத்திற்கு எக்குற்றமும் வராமல் காக்கின்ற -
குற்றம் வர இருந்தாலும் தடுக்கின்ற
குடும்பப் பொறுப்பை உடையவனின் உடம்பு
குன்றாத துன்பத்திற்கே இருப்பிடமாம் !
1030. இடுக்கண்கால் கொன்றிட வீழும் அடுத்தான்றும்
நல்லாள் இலாத குடி
துன்பம் வரும் போது முட்டுக்கொடுத்துத்
துவளாமல் தாங்கிக் கொள்ளத்
துணையாக லூளில்லாத குடும்பம் - மரத்தைத்
துண்டாரும் “கோடாரி” என்னும்
“துன்பத்தால்” வெட்டி வீழ்த்தப்படும் !